

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 12Pc/7/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5321201694
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Holeščáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2022:5321201694.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou Mgr. Annou Holeščákovou vo veci navrhovateľa: P. C., nar. X.X.XXXX, bytom D. Č.. XXX, XXX XX D., proti plnoletému synovi: C. C., nar. X.X.XXXX, bytom D. XXX/A, XXX XX Č., zast. splnomocneným zástupcom C.. I. C., J. Y. XXXX/X, XXX XX Č., o návrhu navrhovateľa na zníženie výživovacej povinnosti na plnoleté dieťa takto

rozhodol:

- I. Súd návrh navrhovateľa na zníženie výživného **z a m i e t a**.
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu v návrhu - doplnenie zo dňa 8.2.2021, žiadal súd o zníženie výživného na syna C. zo sumy 350,- € mesačne na sumu 80,- € mesačne počnúc od podania návrhu. Tento návrh - doplnenie bol zaevidovaný pod spisovú značku 12Pc/7/2021, nakoľko konanie vo veci sp. zn. 7Pc/16/2021 bolo skončené odmietnutím podania navrhovateľa, nakoľko voči uzneseniu nepodal odvolanie v zákonnej lehote a uznesenie nadobudlo právoplatnosť 16.3.2021. Návrh odôvodnil tak, že bol zaviazaný rozsudkom OS Čadca sp. zn. 8Pc/10/2016 zo dňa 20.1.2016 povinnosťou prispievať na výživu syna - navrhovateľa sumou 35,- € mesačne. Od posledného rozhodnutia došlo na jeho strane k zmene, pracoval v O. ako pomocná sila v kuchyni, keď nastala nepriaznivá situácia s COVID 19 počas prvej vlny sa nemohol dostať do práce, snaha o vrátenie do Rakúska bola márna, požiadal Sociálnu poisťovňu o dávku v nezamestnanosti táto žiadosť bola zamietnutá, počas mesiacov marec apríl a máj nemal príjem. Keď sa vrátil do O., odpracoval iba mesiac a pol, tržby klesali a vedenie sa rozhodlo s nimi cudzincami ukončiť pracovný pomer. Snažil sa nájsť si prácu, pracoval v B. D. s.r.o. na pozícii archívára kamerových systémov, synovi posielal peniaze načas a v plnej výške, no v dôsledku zlej finančnej situácie synovi mohol poslať len toľko, koľko mal. Uviedol, že jeho jediným príjmom je 510,- € , pričom musí absolvovať v zamestnaní kurz dva mesiace a jeho príjem nebude preto ani toľko. Má výdavky na elektrinu 130,- €, drevo 32,- € mesačne, cesta do práce 30,- € mesačne, strava v práci 72,- € mesačne, hygienické potreby 35,- € mesačne, strava 180,- € mesačne. V dôsledku straty práce v O. sa mu nepodarilo nájsť si lepšiu prácu. Nevlastní žiadny hnutelný a ani nehnuteľný majetok. K podanému návrhu na preukázanie tvrdení pripojil doklad o zaplatení paliva z 18.8.2020 v sume 190,- €, vyúčtovanie SSE elektriny nedoplatok 404,38 € na odbernom mieste D. XXX na meno G. C. bytom C. XXXX/X, Č. doklad o úhrade internetu XL na adrese D. č. 179, platba v prospech D. v sume 98,18 € - nedoplatok na meno C. C., C. XXXX/X X. XX.X.XXXX a nedoplatok v sume 113,61 € zo dňa 3.9.2020. K podanému návrhu pripojil i listinné dôkazy o zaradení jeho do evidencie nezamestnaných od 7.4.2020, doklady o nákupoch potravín v J. obchode, rozhodnutie zo Sociálnej poisťovne z 25.6.2020 o tom, že nemá nárok na dávku v nezamestnanosti (podľa odôvodnenia vykonával prácu do marca 2020 v O. republike, nie na Slovensku, preto O. je potrebné považovať za štát výkon zárobkovej činnosti) dohodu

o vykonaní práce s B. D. s.r.o. uzatvorenú do 31.12.2021 za 3,580 € na hodinu brutto, odmeny 0-500,- € podľa vykonanej práce.

2. Súd doručil návrh plnoletému synovi, ktorý zaslal súdu vyjadrenie v podaní zo dňa 15.3.2021 (č.l. 29 spisu a nasl.), v ktorom uviedol, že s návrhom navrhovateľa/otca nesúhlasí a žiadal súd, aby ho ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol. Tvrdenia navrhovateľa sú zavádzajúce o tom, že sa zmenili jeho pomery, ktoré odôvodňujú podanie návrhu na zníženie výživného. Navrhovateľ sa sústavne a dlhodobo vyhýba povinnosti voči nemu (a predtým aj voči jeho staršiemu bratovi I.) a z toho dôvodu boli prakticky neustále vedené voči nemu viaceré občianskoprávne konania ako aj trestné konania a jeho večné dlhy na výživnom boli uhrádzané až pod akútnou hrozbou väzenia. K tomuto poukázal na spis OS Čadca. spis. zn. 11Nc/336/01, spis OS Čadca spis. zn. 8C/335/2002, spis OS Čadca. spis. zn. 7P/24/2013, spis OS Čadca, spis. zn. 8Pc/10/2016, spis OS Čadca. spis. zn. 3Er/482005, spis OS Čadca. spis. zn. 3T/24/2007, spis OS Čadca. spis. zn. 1 T/99/2012, spis OS Čadca, spis. zn. 3T/153/2014. Nie je tomu inak aj teraz v súčasnosti, keď navrhovateľ mu dlhuje na splatnom výživnom za obdobie od 1. januára 2020 do 28. februára 2021 celkom 2.910,- €. Výživné svojvoľne často platí nepravidelne v nižších sumách ako je zaviazaný súdom, alebo aj vôbec neplatí. Čo sa týka predmetných dôkazov, navrhovateľ nepredložil súdu také dôkazy, ktoré by osvedčovali jeho tvrdenie o podstatne zmenených pomeroch, ktoré by ho odôvodňovali k podaniu návrhu na zníženie výživného. Má vážne výhrady k dôkazom, ktoré navrhovateľ predložil súdu. K písomným listinám v nemeckom jazyku sa nevedel vyjadriť, nakoľko tieto nie sú preložené do štátneho jazyka. K potvrdeniu o evidencii uchádzača o zamestnanie nemal pripomienky. Rozhodnutie Sociálnej poisťovne pobočka Čadca z 25.6.2020, ktoré navrhovateľ nesprávne označil ako Vyjadrenie Sociálnej poisťovne, považuje za dôkaz s veľkou dôkaznou silou a výpovednou hodnotou. Z obsahu predmetného rozhodnutia je zrejmé, že navrhovateľovi nevznikol nárok na dávku v nezamestnanosti v Slovenskej republike z toho dôvodu, že: vzhľadom na jeho dlhodobé vykonávanie práce v O. republike (od decembra 2012 do marca 2020, pričom od 22.6. 2020 sa opätovne zamestnal v O.), ako aj vzhľadom na ďalšie podstatné skutočnosti (čerpanie dávok v nezamestnanosti v O., jeho stabilná pracovná situácia v O., jeho orientácia na rakúsky trh práce...) vytvorilo sa jeho centrum záujmov na území O. republiky. Za štát navrhovateľovho bydliska na účely aplikácie Čl. 61 a 62 zák. je potrebné považovať štát výkonu jeho zárobkovej činnosti. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ si mal uplatňovať dávky v nezamestnanosti v O. a to neodkladne potom, ako mu bolo doručené predmetné rozhodnutie Sociálnej poisťovne. V O. mohol tiež a to po dohode so svojim zamestnávateľom využiť „kurzarbeit“. Je všeobecne známe, že dávky/príspevky sú v O. omnoho vyššie ako na Slovensku. O týchto skutočnostiach navrhovateľ nič neuvádza vo svojom návrhu a ani nepredložil súdu žiadne dôkazy. Jeho (ne)konanie v tomto smere je nejasné, najmä keď je preukázané, že v minulosti takéto dávky pravidelne poberal. Navrhovateľ uvádza vo svojom návrhu, že stratil výhodné zamestnanie v O. z dôvodu hromadného prepúšťania. Je celkom možné, že podobne tak ako na Slovensku, tak aj v O. zamestnancom z takomto prípade sa vypláca zákonné odstupné, ktoré navrhovateľ v tomto prípade zamlčal. Okrem toho navrhovateľovi nič nebráni v tom, aby vycestoval za prácou aj do vzdialenejších oblastí prípadne do zahraničia a to na dlhodobo s ohľadom na pandémiu, keď je pravidelné dochádzanie za prácou veľmi sťažené. V minulosti takto pracoval vo viacerých mestách v Českej republike a v O.. Plnoletý syn uviedol, že má výhrady voči tvrdeniam navrhovateľa o jeho výdavkoch ako aj voči predloženým dôkazom v tejto súvislosti. Má vedomosť o tom, že navrhovateľ býva v spoločnej domácnosti so svojou matkou C. C. a bratom G. ako i s bratom - súrodencom oprávneného Jakubom v rodinnom dome súp. č. XXX v obci D. Uvedený rodinný dom je vo výlučnom vlastníctve jeho matky C.O. C., ktorá je okrem toho je aj výlučnou vlastníčkou trojizbového bytu č. XX E. Č. L. C. A.. v bytovom dome č. súp. XXXX, ktorý podľa potreby užívajú. Navrhovateľ vo svojom návrhu sa však účelovo štylizuje do takej pozície, ako keby on sám uhrádzal všetky platby spojené s bývaním. S týmito jeho tvrdeniami sa nezhodujú ani dôkazné listiny, ktoré predložil súdu. Výdavok za drevo uznal, vie že to navrhovateľ uhradil. Dal do pozornosti súdu, že všetky pokladničné bločky z J. sú z toho istého dňa z 15.1. 2021, približne z rovnakého času a tej istej predajne. Plnoletý syn poukázal na to, že študuje na Ž. A. E. Ž., na V. Y. E. a v akademickom roku 2020/2021 navštevuje 2. ročník bakalárskeho štúdia v dennej forme od 1.9.2020 do 31.8.2021. Má výdavky na školné 450,- € ročne, ďalšie výdavky súvisiace so Školou - kúpa notebooku + antivírusový program v sume 464,80 € + 69,90 €, výdavky súvisiace so školou: kúpa fotoaparátu v cene 395 €: (dlhodobý projekt), kúpa skrine do izby a na cene 399 €, okrem toho jeho mama každý mesiac mu vkladá na bežný účet sumu 100 € ako vreckové. Výdavky matky sú týkajúce sa bývania - Splácanie hypotéky v sume 591,70 € mesačne splácanie spotrebného Úveru v sume 174 € mesačne, mesačné preddavky za byt v sume 200 €, mesačné preddavky za dodávku elektriny v sume 48 €, mesačné náklady na magio internet + IV + pevná

linka v sume 35.71 €, náklady na mobil v sume 30.74 €, životná poisťka mesačne v sume 50,04 €. Ku všetkých výdavkom plnoletý syn predložil ako dôkazy listiny preukazujúce vynaloženie výdavkov (č.l.57 spisu a nasl.). Navrhoval, aby súd podaný návrh ako nie dôvodný zamietol. Plnoletý syn prostredníctvom právneho zástupcu doplnil vyjadrenie písomne v podaní zo dňa 29.11.2021 v ktorom poukázal na to, že jeho otec si úmyselne neplnil voči nemu vyživovaciú povinnosť a bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Čadca sp. zn. 1T/113/2021, ktoré rozhodnutie súdu predložil spoločne s obžalobou prokurátora zo dňa 25.10.2021 adresovanou súdu na P. C.A., nar. X.X.XXXX

3. Vyjadrenie plnoletého syna súd doručil právnomu zástupcovi otca - navrhovateľa, ktorý v písomnom podaní doručenom súdu oznámil, že navrhovateľ na podanom návrhu trvá naďalej (č.l. 60 spisu).

4. Následne súd vo veci nariadil pojednávanie na 9.12.2021, na ktoré predvolal všetkých účastníkov. Na pojednávanie sa dostavil právny zástupca otca, plnoletý syn a jeho splnomocnený zástupca. Navrhovateľ mal doručenie vykázané fikciou, pretože si predvolanie neprevzal v odbernej lehote na pošte, súd za splnenia procesných podmienok podľa § 180 CSP vykonal pojednávanie v jeho neprítomnosti. Dodatočne po pojednávaní o 10:20 hod doručil navrhovateľ ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní z dôvodu, že od 6.12.2021 bol pozitívne testovaný na ochorenie COVID 19, avšak ani z tohto podania nevyplývalo, že by žiadal pojednávanie odročovať.

5. Právny zástupca otca na pojednávaní 9.12.2021 v rámci vyjadrenia zotrval na podanom návrhu. Poukázal na to, že sa nemohli s klientom skontaktovať po dobu takmer troch mesiacov. Pokiaľ sa mu dovolali z advokátskej kancelárie, uviedol, že je v zahraničí a vráti sa 29.9.2021. Po tomto termíne sa však s nimi opätovne neskontoval, čiže v tejto veci zvažujú, že mu vypovedajú aj plnú moc pre stratu dôvery. O tom, že kontaktovali otca, predložil súdu mailové správy adresované otcovi.

6. Súd v záujme riadneho zistenia skutkového stavu a preukázanie dôvodov otca tvrdených v návrhu pojednávanie odročil, termín vzal na vedomie právny zástupca otca a súd samostatne otca i na pojednávanie predvolal z adresy jeho trvalého bydliska, kde si zásielku otec opätovne neprevzal. Právny zástupca navrhovateľa vypovedal navrhovateľovi plnú moc, ktorú skutočnosť súdu oznámil. Súd v danej veci vykonal i ďalšie pojednávanie 17.2.2022 v neprítomnosti otca za splnenia procesných podmienok podľa § 180 CSP a na podklade spisového materiálu, listín v konaní predložených ako i zabezpečených súdom vo veci mal za ustálený tento skutkový a právny stav, na podklade ktorého vo veci rozhodol.

7. Splnomocnený zástupca oprávneného nesúhlasil s podaným návrhom. Uviedol, že majú vedomosť, že otec plnoletého syna bol v L., bol tam dva týždne, avšak vrátil sa domov na D., kde bol aj fyzicky videný, teda je na území Slovenskej republiky. Splnomocnený zástupca za plnoletého syna poukázal na to, že zo strany samotného otca nebolo predložené žiadne potvrdenie o zamestnaní. Poukazuje na to, aby súd prihliadal na princíp potenciality v danej veci, nakoľko tie výdavky, ktoré samotný otec uvádza, sú zavádzajúce, sú to výdavky jeho matky, jeho brata, čiže to nie sú vlastne výdavky, ktoré on aktuálne má. Poukázal na výdavky oprávneného vo vyjadrení zo dňa 15.3.2021, kde špecifikovali výdavky, kde je uvedené okrem iného aj školné na akademický rok 450,- Eur a tie ďalšie iné výdavky, ktoré odôvodňujú vlastne ten stav, ktorý bol. V danej veci poukázal na to, že matka jeho klienta ako aj oni nemajú dobré skúsenosti s vymáhaním výživného prostredníctvom exekútora. Na samotného otca vždy platilo trestné stíhanie. Pokiaľ v danej veci má vedomosť a predkladal aj súdu vo veci trestný rozkaz, kde bol otec podmienene odsúdený. Čakali zároveň aj na tento súd, pričom následne podajú opätovne takýto podnet, pretože následne on potom tieto peniaze nájde a toto výživné doplatí. S poukazom na vek klienta, ktorý má 25 rokov, tento už nemá nárok na náhradné výživné a im sa javí pohľadávka z titulu výživného u otca nedobytná, nakoľko tento nie je zamestnaný na území Slovenskej republiky, nemá tu žiaden majetok, avšak majú vedomosť, že veľmi dobre ovláda nemecký jazyk a teda pracuje brigádne v Nemecku a v zahraničí, pričom tento príjem im nie je známy. Ak návrh na zníženie výživného podával otec z dôvodu nižšieho príjmu, v danej veci samotný navrhovateľ nepredložil žiadne tvrdenia ani dôkazy o tom, že by došlo k zmene jeho pomerov. Nepredložil ani žiaden doklad o svojom príjme. Na strane jeho klienta taktiež preukázali vlastne všetky tieto výdavky, čiže tieto výdavky od posledného rozhodnutia dokonca aj u jeho klienta vzrástli. Vzhľadom však na dôkaznú situáciu pre neunesenie dôkazného bremena u navrhovateľa navrhuje, aby súd podaný návrh teda zamietol a trovy konania si neuplatňujú, nakoľko im nevznikli žiadne.

8. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie a oboznámil posledné rozhodnutie vo veci 8Pc/10/2016, ide o rozhodnutie, rozsudok Okresného súdu Čadca čl. 123 spisu zo dňa 20.1.2017, ktorým bol schválený zmierný mier medzi C. C. a P. C., kde sa otec zaviazal prispievať na výživu plnoletého syna sumou 350,- Eur mesačne vždy do 15. dňa toho - ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľa od 7.9.2016. Zároveň bolo rozhodnuté aj vo vzťahu k zameškaniu výživného. Súd oboznámi aktuálny stav vo veci podanej obžaloby na otca vedené konanie pod sp. zn. 1T/113/2021, ide o rozhodnutie, na ktoré poukazoval právny zástupca samotného plnoletého syna, kde trestný rozkaz, ktorým bol P. C. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, nadobudol právoplatnosť dňa 23.11.2021. Podľa pripojenej poštovej doručky predmetná písomnosť bola doručená otcovi do vlastných rúk 12.11.2021. Voči predmetnému trestnému rozkazu odpor podaný nebol, teda trestný rozkaz v tejto časti alebo v tomto rozsahu nadobudol aj právoplatnosť. Otcovi bol uložený podmienkový trest odňatia slobody.

9. Oprávnený plnoletý syn vo výpovedi na pojednávaní uviedol, že študuje na Ž. A., tohto času v 2. ročníku. Nemá žiadny príjem, všetky výdavky mu uhrádza jeho mama, hoc majú obaja, teda otec aj mama, rovnakú zákonnú vyživovaciu povinnosť, túto povinnosť si plní iba mama a otec nič, čo ho veľmi mrzí. Aktuálne je študentom opätovne 3. ročníka bakalárskeho štúdia. Toto štúdium je trojročné, bakalárske a potom dva roky magisterské. Túto nezrovnalosť čo do štúdia 3 ročníka vysvetľoval tým, že prestúpil z V. O. na aktuálnu fakultu a teda študuje odznova a preto sa mu toto vlastne o takéto obdobie predĺžilo. Výdavky, ktoré má, zdokladoval. Má iba základné, také bežné na základné životné potreby. Nevenuje sa nejako extra športu, čiže tie výdavky od posledného rozhodnutia sa nezmenili v ničom. Všetky výdavky mu hradí mama, jeho zdravotný stav je v poriadku.

10. Súd v konaní o návrhu navrhovateľa na zníženie rozsahu vyživovacej povinnosti otca ako povinného voči plnoletému dieťaťu - synovi ako oprávnenému na právne posúdenie vykonaným dokazovaním zisteného skutkového stavu veci aplikoval ustanovenia zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov („Zákon o rodine“) - konkrétne §§ 62 ods. 1 a nasl. v spojení so spoločnými ustanoveniami §§ 75 a nasledujúcimi, osobitne ust. § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1 Zákona o rodine, umožňujúce v spojení s ust. CSP na návrh podaný niektorým z účastníkov zmenu rozhodnutia o výživnom na plnoleté dieťa v prípade neskoršej zmeny pomerov oproti pomerom zisteným súdom v predchádzajúcom konaní, v ktorom naposledy rozhodol o rozsahu vyživovacej povinnosti.

11. Vykonaným dokazovaním (oboznámením cit. návrhu navrhovateľa, výsluchom syna, vyjadrením splnomocneného zástupcu a právnej zástupkyne navrhovateľa) mal súd preukázať, že syn naďalej je študentom vysokej školy, nemá žiadny príjem, naďalej je odkázaný na vyživovaciu povinnosť rodičov. Túto si aktuálne plnila iba matka vo vzťahu k plnoletému synovi, otec si vyživovaciu povinnosť neplnil, čo mal súd preukázať minimálne z vyčíslenia zameškaného výživného a čo potvrdzuje i rozhodnutie v trestnom konaní. Tvrdenia o svojom nízkom príjme otec preukazoval iba dohodou o vykonaní práce v spoločnosti B. D., avšak nebolo zrejmé z akých dôvodov pracovný pomer ukončil, resp. či v rozhodnom období mal aj iný príjem ako z tvrdenej dohody. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne vyplynulo, že sa opätovne zamestnal v zahraničí. Rovnako aj v rámci komunikácie otca s právnym zástupcom vyplynulo, že sa vráti zo zahraničia. Súd v danom prípade zasielal otcovi výzvu na preukázanie jeho tvrdení, rovnako tak túto výzvu mu zasielal aj jeho právny zástupca 30.8.2021, kde mu uviedol, aby predložil doklad, ktorý mu mal vystaviť jeho zamestnávateľ. Rovnako tak 29.9.2021 mu zaslal predvolanie na pojednávanie a 15.11.2021 mu oznamoval, že mu zasielal už dva maily, ani na jeden mu však neodpovedal, a nevyjadril sa ku skutočnostiam, ktoré uvádzal jeho syn vo vyjadrení. Na tento mail otec odpovedal skutočne až 18.11.2021 s tým, že sa vráti na Slovensko 29.11. a zastaví sa. Pokiaľ sa tak nestalo, právny zástupca oznámil otcovi, že mu nepredložil list z bývalého zamestnania a nevyjadril sa k vyjadreniu syna. Poukázal súčasne na to, že vznikne potreba aktualizácie jeho momentálnych pomerov, ktoré sa zmenili predpokladá od poslednej návštevy.

12. Navrhovateľ na výzvy nereagoval, skutočnosti o jeho nízkom príjme nezdokladoval, podľa samotného vyjadrenia bol zaevidovaný na úrade práce 7.4.2020, avšak následne už v júli 2020 mal netto príjem v zahraničí S. E. O. v sume 1730,73 €, v júni 2020 478,52 € zo dňa 28.10.2009 (zrejme za 9 dní). Pokiaľ predkladal bloky o nákupe potravín, tieto skutočnosti boli z jedného dňa a jedného obchodu v rozdielnych časoch a tieto súd vyhodnotil ako fiktívne nepreukazujúce jeho reálne náklady - opakovane nakupované tie isté položky (napr. jogurty), dojčenská voda a pod. Ak nebola navrhovateľovi priznaná dávka v nezamestnanosti, bolo to z dôvodu, že vykonáva prácu od roku 2012 na území Rakúska, pričom vyplynulo z tohto rozhodnutia, že od 22.6.2020 sa navrhovateľ opäť zamestnal na území O..

Súdu na výzvu a rovnako ako ani na žiadosti jeho právneho zástupcu otec a navrhovateľ nepreukázal svoj reálny príjem, ktorý by odôvodňoval preskúmanie rozhodnutia o pôvodnom určení výživného pre plnoletého syna, resp. dôvodnosť tvrdení otca pre jeho zníženie. Navyiac súd poukazuje na to, že pokiaľ bol otec právoplatne odsúdený pre trestný čin zanedbania povinnej výživy (trestný rozkaz sp. zn. 1T/113/2021 zo dňa 28.10.2021), toto nemožno vyhodnotiť v jeho prospech, ba práve naopak v jeho neprospech, nakoľko už z podanej obžaloby a opisu skutku vyplynulo, že v dobe, keď neplatil výživné (od júna 2020 do podania obžaloby - október 2021) bez dôležitého dôvodu vzdal sa zamestnania, v ktorom dosahoval príjem, z ktorého mohol výživné uhrádzať, následne neprejavil skutočný záujem trvalo sa zamestnať v pracovnom pomere, hoci vedel, že má vyživovaciu povinnosť. Súd ho odsúdil na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorého výkon odložil na skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov.

13. Ako súd zistil, naposledy bola určená otcovi vyživovacia povinnosť v rámci konania vedeného Okresným súdom Čadca sp. zn. 8Pc/10/2016, kde bol rozsudkom Okresného súdu Čadca čl. 123 spisu zo dňa 20.1.2017 schválený zmier medzi C. C. a P. C., kde sa otec zaviazal prispievať na výživu plnoletého syna sumou 350,- Eur mesačne vždy do 15. dňa toho - ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľa od 7.9.2016. Zároveň bolo rozhodnuté aj vo vzťahu k zameškaniu výživného.

14. Základným hmotnoprávnym predpokladom zmeny predchádzajúceho právoplatného rozhodnutia súdu, ktorým rozhodol o výživnom pre dieťa, určením jeho výšky ako minimálneho rozsahu zákonnej vyživovacej povinnosti rodiča, je v zmysle ust. § 78 ods.1, ods.3 Zákona o rodine preukázanie takej zmeny pomerov v časovom období od posledného predchádzajúceho právoplatného rozhodnutia o výživnom, ktorá jeho zmenu odôvodňuje. Existenciu tohto predpokladu súd zisťuje a posudzuje komplexne (najmä prostredníctvom porovnania pomerov účastníkov, z ktorých vychádzal súd v predchádzajúcom rozhodnutí o výživnom s pomermi zistenými v čase vyhlásenia rozhodnutia súdu v prejednávanej veci a k tomuto okamihu), na základe objektívnych i subjektívnych okolností na strane všetkých zainteresovaných účastníkov, tzn. tak na strane oprávneného dieťaťa, ako aj na strane oboch rodičov ako povinných, s prihliadnutím i na všeobecný vývoj životných nákladov (§ 78 ods.3 Zákona o rodine). I keď Zákona o rodine takto výslovne v ust. § 78 ods.1 zmenu pomerov ako hmotnoprávny predpoklad zákonom pripustenej zmeny právoplatného súdneho rozhodnutia o výživnom nedefinuje, nepochybne na druhej strane i z hľadiska právnej istoty založenej právoplatným rozhodnutím súdu (k tomu napr. rozhodnutie publikované vo vtedajšej Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov pod č. R 2/1974) nemôže ísť o akúkoľvek zmenu okolností majúcich vplyv na posúdenie osobných a majetkových pomerov účastníkov, ale naopak musí ísť o takú zmenu, ktorá je závažnejšieho a trvalejšieho rázu a ktorú možno preto podľa názoru súdu charakterizovať ako kvalifikovanú alebo podstatnú zmenu pomerov.

15. Takýmto (komplexným) posúdením pomerov všetkých účastníkov v rámci hodnotenia dôkazov, procesným postupom vyššie podrobne opísaných v predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto rozsudku - nielen ako súhrnu a súčtov príjmov a výdavkov, ale i osobných a majetkových pomerov v širšom slova zmysle a s prihliadnutím i na vývoj životných nákladov, súd dospel k záveru, že zo strany otca nedošlo k preukázaniu podstatnej zmeny od času posledného predchádzajúceho citovaného právoplatného rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 8Pc/10/2016 a v porovnaní s rozhodným skutkovým stavom o pomeroch účastníkov, z ktorého vychádzal súd vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí o výživnom, nepochybne došlo čiastočne k zmene pomerov, opodstatňujúcej materiálno právny základ podľa ust. § 78 ods.1 Zákona o rodine a náklady na nevyhnutnú výživu i s prihliadnutím na všeobecný (nepriaznivý) vývoj životných nákladov tak medzičasom nepochybne ďalej podstatne vzrástli a nie naopak.

16. Súd ďalej konštatuje, že na strane oboch rodičov plnoletého syna, oboch stále povinných prispievať podľa svojich možností a schopností na jeho výživu za podmienok § 62 ods.1 v spojení s nasledujúcimi súvisiacimi ust. Zákona o rodine, sa pomery v porovnaní s obdobím spred piatich rokov, kedy súd naposledy upravil rozsah vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči synovi, podstatne nezmenili. Navrhovateľ naďalej nezodpovedne pristupuje k plneniu svojej zákonnej vyživovacej povinnosti (inú vyživovaciu povinnosť nemá) k synovi, stále odkázaného so svojou výživou na rodičov ako povinných, ponechávajúc tak zabezpečenie jeho výživy v celom rozsahu výlučne na jeho matku. Toto konštatovanie súdu je objektivizované citovaným výrokom (zrejme opakovaného) právoplatného odsudzujúceho rozhodnutia súdu v trestnej veci proti navrhovateľovi pre trestný čin zanedbania povinnej výživy.

17. Navrhovateľ ako otec syna, odkázaného napriek svojej plnoletosti na rodičov so svojou výživou (§ 62 ods.1 Zákona o rodine), namiesto riadneho vykonávania zárobkovej činnosti vykonáva zárobkovú činnosť v zahraničí, avšak zrejme bez dokladov, nakoľko tieto súdu ku dňu rozhodovania v konaní okrem 2 mesiacov nepredložil a teda v tomto smere ani neunesol dôkazné bremeno a bremeno tvrdenia. Pokiaľ bol aj podmiennečne odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy, súd konštatuje, že v tejto situácii sa navrhovateľ ocitol vlastnou vinou, v dôsledku vlastného protiprávneho konania, za ktoré bol právoplatne odsúdený v trestnom konaní (súd v občianskoprávnom konaní je rozhodnutím súdu v trestnom konaní vo výrokoch o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal), na trest odňatia slobody, nehovoriac už o tom, že objektom jeho protiprávneho konania bol plnoletý syn ako oprávnený z výživného. Nejestvuje potom zákonom akceptovateľný dôvod, aby tieto významné a chráneného záujmu plnoletého syna naďalej študujúceho sa dotýkajúce okolnosti súd vyhodnotil v prospech navrhovateľa ako otca a povinného. Súd preto takéto konanie navrhovateľa pre potreby posúdenia predmetu tohto občianskoprávneho konania hodnotil v zmysle ust. § 75 ods.1 veta druhá Zákona o rodine, tzn. ako konanie, ktorým sa ako povinný z titulu zákonnej výživovacej povinnosti voči dieťaťu bez dôležitého dôvodu vzdal možnosti zabezpečenia si primeraného legálneho príjmu, z ktorého by mohol uspokojovať nároky dieťaťa prinajmenšom v doteraz súdom ustanovenej výške. Z uvedených dôvodov preto súd návrh navrhovateľa na zníženie výživného ako v celom rozsahu nedôvodný, pre nesplnenie hmotnoprávnych podmienok podľa vyššie citovanej právnej úpravy, neunesenie bremena dôkazu, zamietol.

18. Súd s poukazom na vyššie citovanú právnu úpravu dodáva, že toto rozhodnutie, pokiaľ nadobudne právoplatnosť, možno zmeniť v prípade preukázania budúcej kvalifikovanej zmeny pomerov oproti rozhodným pomerom zisteným súdom v tomto konaní, z ktorých vychádzal vo svojom rozhodnutí v tejto veci.

19. O trovách konania súd rozhodol postupom podľa § 52 CMP, nakoľko nezistil dôvody pre aplikáciu iného zákonného ustanovenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, uvedie sa, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie podľa § 62 ods. 1 CMP možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 2 CMP odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podľa § 63 CMP v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.